

ע"פ 1144/23 - אריאל מייק אוחיון נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1144/23

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: אריאל מייק אוחיון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 26.12.2022 בת"פ 60183-03-21 שניתן על-ידי כבוד סגן הנשיא ב' שגיא

תאריך הישיבה: כ"ג בשבט התשפ"ג (14.2.2023)

בשם המבקש: עו"ד קובי בן שעה

בשם המשיבה: עו"ד תום קובצ'י

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 26.12.2022 (ת"פ 60183-03-21, סגן הנשיא ב' שגיא).

2. המבקש הורשע על-יסוד הודאתו בעובדותיו של כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, החל מחודש נובמבר 2020 ולכל היותר עד ליום 18.3.2021, המבקש הפעיל מעבדת סמים שבה גידל כ-450 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס וכן החזיק בסם כאמור בסך כולל של כ-45 ק"ג. כמו כן, החזיק המבקש אף בכ-400 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. בגין מעשים אלו המבקש הורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), החזקת סם שלא

עמוד 1

לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה, וכן החזקת כלים לשם הכנת סם מסוכן לפי סעיף 10 לפקודה.

3. ביום 26.12.2022, לאחר שעין בתסקירים של שירות המבחן ושמע את טיעוני הצדדים לעונש, בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 22 ל-48 חודשי מאסר. בהמשך לכך, ולאחר שנתן דעתו, בין היתר, לגילו הצעיר של המבקש, להיותו נעדר עבר פלילי, למצבו המשפחתי ולנסיבות חייו המורכבות, בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 22 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס כספי. עם זאת, בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי הליך השיקום שבו החל המבקש אינו מצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. לבסוף, בית המשפט המחוזי קבע כי המבקש יחל את ריצוי עונש המאסר ביום 19.2.2023.

4. ביום 9.2.2023 הגיש המבקש ערעור לבית משפט זה על גזר הדין, המכוון כלפי רכיב המאסר בפועל שהושת עליו. בצד הערעור הוגשה אף הבקשה לעיכוב ביצוע שבפני, המופנית אף היא כלפי רכיב זה.

5. לטענת המבקש, ישנם סיכויים טובים כי הערעור שהגיש, אשר מכוון להקל בעונשו ולאפשר לו לרצותו בדרך של עבודות שירות, יתקבל. עוד הוא טען, כי בהתחשב בכך שטרם נקבע מועד לשמיעת הערעור, ישנו חשש ממשי כי תחילת ריצויו של עונש המאסר תייתר את הליך הערעור. המבקש הדגיש את חששו כי אם יתחיל בריצוי מאסרו הדבר יהיה בעל השלכות חמורות ובלתי הפיכות על משפחתו ועל הליך השיקום שבו החל. בהקשר זה אף נטען כי עיכוב ביצועו של מועד ריצוי העונש לא יפגע באינטרס הציבורי.

6. דיון בבקשה התקיים בפני ביום 14.2.2023. בדיון שב וטען בא-כוח המבקש כי המבקש מצוי בעיצומו של הליך שיקומי במסגרת מרכז יום, שאותו התחיל לפני מספר שבועות ואשר צפוי להימשך כחצי שנה. לטענתו, ככל שהליך שיקום זה ייקטע בשל תחילת ריצויו של עונש המאסר, טענות המבקש בהליך הערעור ייחלשו באופן משמעותי. עוד הוסיף בא-כוח המבקש כי ישנם מקרים דומים שבהם בית משפט זה עיכב את ביצוע עונש המאסר כדי לאפשר למבקש להשלים הליך טיפול ושיקום (תוך הפנייה, בין היתר, לע"פ 2729/22 שיטתית נ' מדינת ישראל (9.5.2022) ולע"פ 6162/21 אזיזוב נ' מדינת ישראל (13.9.2021)). מנגד, בא-כוח המדינה טען שסיכויי הערעור בעניינו של המבקש נמוכים, זאת בפרט ביחס לכך שלא ירצה מאסר בפועל כלל. בהקשר זה הודגש, בין היתר, כי עונשו של המבקש הועמד על הרף התחתון של מתחם הענישה, כך שאין מקום לכל הקלה נוספת. כמו כן, הוסיף בא-כוח המדינה כי נוכח פרקי הזמן הנוהגים לקביעת תיקים לדיון בבית משפט זה, בתוך מספר חודשים, ובהתחשב בתוכניות השיקום בתחום הסמים בשירות בתי הסוהר, תחילת ריצוי העונש לא תייתר את הליך הערעור.

7. בו ביום, ובהתחשב בסד הזמנים הרלוונטי, הוריתי על עיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש.

8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות בעיקרה. כידוע, בהתאם לכלל הנוהג בפסיקה נאשם שנגזר עליו עונש מאסר בפועל יחל לרצותו באופן מידי, אלא אם מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר יש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי בתחילת ריצויו של העונש (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ)). אף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, לא התרשמתי כי המבקש הצביע על נסיבות ייחודיות המצדיקות הכרה בו בגדרם של החריגים שנקבעו בהלכת שוורץ, ויישומה בפסיקתו של בית משפט זה (ראו והשוו: ע"פ 3377/21 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.5.2021); ע"פ 8115/21 דניאל נ' עמוד 2

מדינת ישראל, פסקה 11 (5.12.2021)). אכן, יש לברך על נכונותו של המבקש לקבל טיפול ולהשתקם, אך בהתחשב בשלב הראשוני שבו מצוי הליך שבו הוא נתון, אין בכך די כדי להצדיק עיכוב ביצוע.

9. לצד זאת, וכדי לאפשר למבקש תקופת התארגנות נאותה, אני מורה על דחייה קלה בריצוי העונש - כך שהמבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 16.4.2023.

10. סוף דבר: הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית בעיקרה, בכפוף לאמור בפסקה 9 לעיל. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבימ"רניצן ביום 16.4.2023 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ב באדר התשפ"ג (5.3.2023).

ש ו פ ט ת
